

опиратись на певну систему моральних координат – розділяти добро і зло, щоб протистояти зовнішнім загрозам.

Коли людина чітко ідентифікує себе з певним суспільством, бачить себе частиною групи, колективу єдиної держави, вона «обростає моральним корінням», оскільки суспільство пропонує їй певну систему координат, яка допомагає всім колективно вижити в найскладніших ситуаціях. Адже недарма найменше піддаються маніпулюванню люди з чітко вираженою соціальною і політичною позицією, оскільки маніпулятивні дії пропорційно співвідносяться із соціокультурною ідентичністю, освіченістю, груповою солідарністю тощо. Саме тому у виробленні колективного, загальнодержавного спротиву в умовах інформаційної війни особливе значення має система виховання і освіти, яка розвиває громадянські якості, патріотизм, любов до Батьківщини.

Список використаних джерел:

1. Зброя масового ураження: інформаційна війна – хто і як перемаже? / Військова панорама. – Режим доступу: <http://wartime.org.ua/>
2. Гусаров В. Кремль розпочав нову інформаційну операцію проти України [Електронний ресурс] / В. Гусаров. – Режим доступу: <http://osvita.mediasapiens.ua/material/34281>
3. Горбань Ю.О. Інформаційна війна проти України та засоби її ведення // Information technology. Вісник НАДУ – 1'2015. – С. 136-141.
4. Кухаренко Р. Інформаційні війни в українському контексті // [Електронний ресурс] / Р. Кухаренко. – Режим доступу: <http://www.global-analyt.com/>
5. Петрик В. Сутність інформаційної безпеки держави, суспільства та особи [Електронний ресурс] / В. Петрик. – Режим доступу: <http://justinian.com.ua/article.php?id=3222>

Кузьменко М.М., Поляк Р.Ю.

студенти,

Науковий керівник: Маскевич О. Л.

кандидат філософських наук,

старший викладач,

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ПРОТИ УКРАЇНИ. РЕЗОНАНС НАВКОЛО ЗАКОНУ «ПРО ОСВІТУ»

Класичне визначення війни постійно зазнає змін, а традиційне бачення війни – застаріле та не відповідає вимогам часу. Сьогодні на інформаційному просторі ведуться інформаційні війни. Інформація – глобальний ресурс сьогодення, за допомогою якого збільшується ефективність керування в усіх сферах життя [1, с. 18].

Тема інформаційної війни стає дедалі популярнішою. Свій внесок у дослідження даної теми зробили багато науковців, серед яких Ліпкан В., Карпенко Г., Федоров А., Фельдман Д., Шаравов І. та інші.

Метою даного дослідження є розгляд інформаційних війн, їх вплив на Україну та українське суспільство.

Основа інформаційної війни – маніпулятивний вплив на аудиторію. Технології подібного впливу різноманітні, але головний засіб універсальний – це інформаційне повідомлення, передане по каналах комунікації. І від того, наскільки ефективно сконструйоване повідомлення залежить його маніпулятивний потенціал, ступінь впливу на аудиторію. Тому, одним з найважливіших завдань для суб'єкта інформаційної війни є вміння кодувати повідомлення, розповсюджені в період інформаційної війни [2].

У політичній сфері це явище пов'язане з прагненням дискредитації реального стану в якій-небудь країні, для того, щоб показати світовій громадськості обмеженість історичної можливості перебороти існуючу небезпеку для політичної структури країни.

В економічній галузі робиться все, щоб послабити економіку в маніпульованій країні, викликати різного роду труднощі – за допомогою дискримінаційних заходів у сфері торгівлі, економічних зв'язків, блокування вивчених обмінів і контактів.

На даний момент інформаційну війну проти України ведуть ряд країн, серед яких головне місце займає Російська Федерація.

У 2014 р. Україна зазнала прямої агресії з боку Російської Федерації. Спочатку було анексовано Автономну Республіку Крим, згодом через пряме втручання Росії та підтримку сепаратистських рухів виникла загроза втрати ще двох територіальних одиниць України – Донецької та Луганської областей. Водночас ще задовго до загострення ситуації, що перетворилася у збройне протистояння, проти України розпочалась інформаційна війна.

Інформаційна війна з боку Росії проявлялась в багатьох аспектах, зокрема впливом на український народ пропагандою, висвітленням неправдивої інформації. Велика роль у веденні інформаційної війни припадає на всесвітню мережу Internet, зокрема у соціальних мережах. У 2017 році українська влада прийняла закон про заборону російських соціальних мереж на території України, що викликало не мале обурення громадян.

З початком окупації і анексії Криму та опору України військовій агресії Росії на території Донецької та Луганської області, інформаційна політика Росії перетворилась на тотальну військову дезінформаційну агресію, спрямовану на те, аби показати російському та світовому суспільству, що українська влада ніяким чином не справляється зі своїми зобов'язаннями та веде країну до краху.

Російський агресор продовжує використовувати проти України активні форми інформаційно-психологічного впливу та відверту пропаганду з метою консолідації власного населення, дестабілізації внутрішньої ситуації в нашій державі, а також «легітимізації» своїх агресивних дій на зовнішній арені.

Російська Федерація є не єдиною країною, котра веде проти України інформаційну війну. З недавнього часу інформаційну війну проти України

почали вести ряд інших країн, котрі стали невдоволеними славнозвісним Законом «Про освіту» в Україні.

Згідно з концепцією нового Закону, освіта в Україні надається виключно українською мовою. Даний Закон обурих керівництво сусідніх країн, адже на території України проживають доволі численні національні меншини.

Угорщина звернулась в ООН та вважає, що Україна створила небезпечний прецедент. Після підписання Президентом України Петром Порошенком даного закону угорська сторона заявила, що більше ніяким чином не буде підтримувати Україну в європейських організаціях та заявила про блокування зближення України з ЄС. До Угорщини приєдналась й Румунія.

На думку заступника глави Адміністрації президента України **Костянтина Єлісеєва**, реакція Угорщини на ухвалений закон України про освіту пов'язана з парламентськими виборами у цій країні і бажанням відвернути увагу від проблем у взаєминах Будапешта з ЄС.

«Ці всі істеричні заяви угорської сторони пов'язані, перш за все, з парламентськими виборами в Угорщині, які відбудуться наступного року, а також з тим, що Угорщина хоче відвернути увагу від нинішніх проблем у відносинах з ЄС, зокрема, в контексті міграційних питань», – заявив він.

При цьому Єлісеєв зазначив, що Україні потрібно діяти спокійно і виважено, але при цьому не обмежувати свої національні інтереси.

«Ми має продемонструвати, що ми велика європейська нація, у нас є свої національні інтереси і у нас є свій хребет і нас на цьому шляху не зламати» – додав заступник глави Адміністрації президента [3].

Так, керівництво Угорщини та Румунії можна зрозуміти, адже вони відстоюють права своїх громадян.

Наша думка з приводу даного суперечливого питання наступна: ми підтримуємо прийнятий закон, адже ми живемо в суверенній державі, де єдиною державною мовою є українська і освіта, відповідно, повинна надаватись саме українською мовою. Якщо говорити саме про навчання, то викладання саме українською мовою в школах для всіх без виключення учнів є тим фактором, котрий ставить дітей в рівні умови. Адже при вступі у вищий навчальний заклад обов'язковим є іспит з української мови, а діти, котрі в школах навчались мовою своєї національної меншини стають заручниками ситуації. А саме, володіючи низьким рівнем знань українською мови, не зможуть вступити до вищого навчального закладу. Без відмінного володіння українською мовою не можлива державна служба та робота в державних органах. Тому володіти українською мовою на високому рівні повинен кожен свідомий громадян, і не важливо хто він за національністю, важливо те, що він живе в Україні.

Список використаних джерел:

1. Сасин Г. В. Інформаційна війна: сутність, засоби реалізації, результати та можливості протидії (на прикладі російської експансії в український простір) / Г. В. Сасин // Грані. – 2015. – № 3. – С. 18-23.
2. Дубас О. П. Інформаційна війна: нові можливості політичного протиборства / О. П. Дубас // Український науковий журнал «Освіта регіону». – К. : 2010 – №1. – С. 69-72.

3. «Холодна війна» через закон про освіту. Реакція України на рішення Угорщини блокувати зближення ЄС. Режим доступу: <http://tyzhden.ua/News/200710>

Кульчицький А.В., Дігтярьова І.В.

студенти,

*Навчально-науковий інститут інформаційної безпеки
Національної академії Служби безпеки України*

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ЯКОСТІ ЗБРОЇ

Сучасний розвиток світового суспільства супроводжується масовим впровадженням інформаційних технологій у різні сфери життя. Інформаційно-комунікативні технології суттєво спростили можливість різноманітного спілкування між людьми. Саме завдяки цьому фактору кордони між країнами стали майже прозорими для різноманітних видів зв'язку, а відстань для спілкування взагалі перестала відігравати роль перепони.

Facebook, Twitter, Youtube, Instagram зараз мало хто може не знати ці назви. Різноманітні соціальні мережі об'єднали мільйони користувачів у всьому світі відповідно до їх уподобань, інтересів, поглядів, ділових стосунків, знайомств тощо.

Швидка та доступна можливість отримати майже будь-яку інформацію у «світовій павутині» з використанням різних пошукових систем, баз даних, електронних видань дозволяє припустити, що паперові видання, найближчим часом можуть стати раритетними спогадами.

За даними аналітиків, у теперішній час, розвиток загального кругозору та вирішення повсякденних практичних проблем на 70% реалізуються за рахунок спеціалізованої інформації, одержуваної з засобів масової комунікації.

Разом з тим, поряд з вагомими перевагами, які отримує від інформаційних технологій людство, з'явилися, активно розвиваються і поширюються новітні загрози як для життєдіяльності самої людини, так і для безпечного існування цілих держав.

Зокрема, цілеспрямована шкода окремій людині може бути завдана завдяки використанню спеціальних комп'ютерних програм, які призводять, наприклад, до обнуління банківських рахунків, несанкціонованому використанню персональних даних і т.п. Інший спосіб – удар по іміджу та репутації важливої посадової особи тощо.

Особливість сучасного суспільства полягає в тому, що в руках значної кількості людей опинилися інструменти впливу на громадську думку, які раніше були доступні лише небагатьом – політикам, журналістам, дипломатам, відомим особистостям, тим, хто мав доступ до ЗМІ. Сьогодні при бажанні і ентузіазмі можна без особливих зусиль акумулювати серйозні людські ресурси. Це і дозволяє влаштовувати масові акції, демонстрації і протести швидкого реагування, а також забезпечувати миттєве поширення інформації.